

77

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1968 r.

w sprawie ewidencji wykorzystania limitu finansowego kosztów utrzymania i eksploatacji służbowych samochodów osobowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 183 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz § 9 ust. 5 uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1967 r. w sprawie usprawnienia gospodarki służbowymi samochodami osobowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Każda jednostka organizacyjna objęta przepisami uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1967 r. w sprawie usprawnienia gospodarki służbowymi samochoda-

mi osobowymi otwiera kartę limitu finansowego przyznanego na koszty utrzymania i eksploatacji służbowych samochodów osobowych, z wyjątkiem reprezentacyjnych. Na karcie tej ujmuje się:

- 1) liczbę przyznaczonych przez właściwy organ na dzień 1 stycznia 1968 r. etatów służbowych samochodów osobowych oraz ich kolejne zmiany z podaniem dat i numerów pism dotyczących tych zmian,
- 2) limit finansowy wynoszący zł 100.000 w stosunku rocznym na każdy etat służbowego samochodu osobowego oraz jego zmiany, o których mowa w ust. 2,

3) wykorzystanie limitu finansowego za poszczególne lata, poczynając od roku 1968, ustalone w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego — na podstawie danych wynikających z ewidencji, o której mowa w § 4 ust. 1, a w jednostkach i zakładach budżetowych — na podstawie właściwych dowodów księgowych, bez względu na rodzaj kosztów; dane o wykorzystaniu limitu finansowego powinny zawierać co najmniej podział kosztów na trzy grupy wymienione w § 3 ust. 1.

2. Zlikwidowanie etatu służbowego samochodu osobowego w ciągu roku powinno spowodować zmniejszenie limitu finansowego, o którym mowa w ust. 1, o zł 30.000 w stosunku rocznym (zmniejszenie limitu następuje proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których etatu służbowego samochodu osobowego już nie było).

§ 2. 1. W jednostkach na rozrachunku gospodarczym likwidacja każdego etatu służbowego samochodu osobowego powinna spowodować zmniejszenie planowanej liczby zatrudnionych o 1 pracownika i planowanego osobowego funduszu płac o 30.000 zł w stosunku rocznym.

2. W jednostkach i zakładach budżetowych likwidacja każdego etatu służbowego samochodu osobowego powinna spowodować w planach finansowych odpowiednie zmniejszenie kwot planowanych we właściwych podziałkach klasyfikacji wydatków przy jednoczesnym zwiększeniu wydatków na podróże służbowe w § 30 „Podróże służbowe i przeniesienia”, z tym że:

- 1) wydatki należy zmniejszyć przynajmniej o kwotę 100.000 zł, a w tym osobowy fundusz płac co najmniej o 30.000 zł, przy jednoczesnym zmniejszeniu planowanej liczby zatrudnionych o 1 etat osobowy,
- 2) zwiększenie wydatków na podróże służbowe nie może przekroczyć kwoty 70.000 zł

— na jeden zlikwidowany etat służbowego samochodu osobowego w stosunku rocznym.

3. Zmiany planów finansowych, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się w trybie przewidzianym w przepisach o dokonywaniu zmian w planach finansowych jednostek i zakładów budżetowych. Przeniesienia z tego tytułu kredytów w budżecie centralnym powodujące zwiększenie § 30 „Podróże służbowe i przeniesienia” nie wymagają zgody Ministra Finansów.

§ 3. 1. Do kosztów objętych limitem finansowym, o którym mowa w § 1, zalicza się:

- 1) związane z eksploatacją służbowych samochodów osobowych koszty:
 - a) materiałów pędnych i olejów,
 - b) ogumienia,
 - c) remontów eksploatacyjnych (napraw bieżących),
 - d) płac i ubezpieczeń kierowców,
 - e) delegacji kierowców,
- 2) ekwiwalenty, w tym również ryczałty, wypłacane pracownikom za używanie własnych samochodów osobowych lub motocykli do celów służbowych,
- 3) dodatki za prowadzenie służbowych samochodów osobowych przez pracowników nie zatrudnionych na stanowisku kierowcy.

2. Zakres kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określa § 2 ust. 1, 2 oraz ust. 4–6 załącznika do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1965 r. w sprawie zasad ewidencji kosztów gospodarstw samochodowych w przedsiębiorstwach i instytucjach nietransportowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 175).

§ 4. 1. Jednostki na rozrachunku gospodarczym ujmują wynikające z rozliczenia koszty, o których mowa w § 3, na odpowiednim koncie syntetycznym, przeznaczonym w branżowym planie kont do ewidencji tych kosztów (np. na koncie kosztów ogólnych), w odrębnej pozycji analitycznej zatytułowanej „koszty eksploatacji służbowych samochodów osobowych”.

2. Pozostałe koszty eksploatacji służbowych samochodów osobowych, jak np. koszty ich amortyzacji, narzut kosztów ogólnych, ujmuje się oddzielnie według zasad dotychczasowych.

§ 5. Kierownicy jednostek objętych zarządzeniem lub upoważnione przez nich osoby zobowiązane są sprawdzać wykorzystanie limitu finansowego kosztów eksploatacji służbowych samochodów osobowych. W szczególności należy badać, czy wysokość kosztów ponoszonych w poszczególnych okresach nie zagraża przekroczeniem limitu w stosunku rocznym. Badania te należy przeprowadzać przynajmniej na koniec każdego kwartału.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota